

ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΒΑΣΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΠΗΓΩΝ

1. Ανάλυση παραθέματος: δεν το αγνοούμε, αλλά το διαβάζουμε προσεκτικά ώστε να εντοπίσουμε κατ' αρχάς το χωροχρονικό του πλαίσιο

- υπογραμμίζω τις φράσεις-κλειδιά και τα κύρια σημεία του (διαδικασία προετοιμασίας της περίληψης στην Έκφραση – Έκθεση)
- προσεκτικότερη ανάγνωση των ερωτημάτων που το συνοδεύουν, διότι η πηγή:
 - ✓ ή είναι **α. αποδεικτικό υλικό** για την τεκμηρίωση των ιστορικών γνώσεων συμβάλλοντας στην ολοκλήρωση απαντήσεων σε ερωτήματα αιτιολόγησης, ερμηνείας ή σχολιασμού ιστορικών γεγονότων
 - ✓ ή είναι **β. υλικό άντλησης νέων πληροφοριών** που δεν περιέχονται στο σχολικό βιβλίο
- στην απάντησή μου επεξηγώ τα κύρια σημεία που επεσήμανα ανωτέρω με βάση τις ιστορικές μου γνώσεις, και αφού τελειώσω με το «πaráθεμα», ανατρέχω στο βιβλίο μου για να προσθέσω και άλλα στοιχεία που είναι σχετικά αλλά δεν είχαν συμπεριληφθεί στην απάντηση

2. συνδυαστικές: προσέχω τις διαφορετικές περιόδους, ανατρέχω σε αυτές και αξιοποιώ ό,τι με ρωτάνε

3. κρίσεις: συνήθως η «κρίση» βρίσκεται μέσα στο ίδιο το βιβλίο, αρκεί να ανατρέξω στο συγκεκριμένο σημείο, ή μπορεί να προκύπτει από το συνοδευτικό παράθεμα. Αν παρόλα αυτά δεν είναι έτσι, τότε διατυπώνω μια κρίση βασισμένη σε πραγματικά περιστατικά και πάντοτε αιτιολογημένη, ενώ αποφεύγω τις γενικολογίες του είδους «όλοι είναι καλοί ή κακοί» κλπ.

4. εικόνα, γελοιογραφία, αφίσα, φωτογραφικό ντοκουμέντο κλπ.: οπωσδήποτε πρώτα η προσεκτικότερη – εξονυχιστική παρατήρησή της, η περιγραφή της στη συνέχεια, η ένταξή της στο χωροχρονικό πλαίσιο που «αποδίδει» και ο συνδυασμός της με τις ιστορικές γνώσεις

5. πίνακες στατιστικοί, διαγράμματα κ.ά.: αιτιολογούμε κάθε «κίνηση» των αριθμών που παρατίθενται, προσέχουμε ιδιαίτερα τα ποσοστά - αν υπάρχουν - και αποφεύγουμε να ξαναγράψουμε τους ίδιους αριθμούς που εμφανίζονται στον πίνακα